

Indo-European Linguistics, под редакција на неговиот наследник во Оксфорд проф. Ана Морпурго-Дејвис и Волфганг Мајд од Инсбрук, со 46 статии од европски и американски лингвисти. Интересно е дека овде нема ниеден прилог од доменот на археологијата. Редакторите, неоспорно, постапиле сосема правилно во изборот на соработниците и прилозите. Палмер го стекна високиот авторитет како класичен филолог во областа на компаративната и.-е. лингвистика.

Независно од тоа што некои негови сфаќања по одделни прашања не добија општо признание, тој има големи заслуги за унапредувањето на класичните студии, а посебно на микенолошките. Со големиот број вредни работи од оваа област тој многу ги задолжи идните генерации, оставајќи им воедно и светол пример на ентузијазиран научник.

12. XII 1984

Alojz Gradnik:

S I N U — A D F I L I U M

O fili, sine tete ego quid essem?
Fons, ex corde meopte, parve, fossus,
Accendit mea, parva fax, manus te,

Radicumque mearum amabilis stirps!
Gemmabo usque etiam orbis ex profundis,
Cum iam dormiero suprema somnia,
Cum nemo scierit meum sepulcrum.
Vitae mentio tunc eris meae tu.

Essem tum sine tete flos caducus,
Gutta halata levisque, quive fructus
Perit solus et orbis in recessu.

Tecum iungor ego perennitate,
Flos tuus iter et tuum refert mi:
Cunctum transitus est et haud adest mors.

Vertit: S. Kopriva